

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2016 r. – Claranet Europe/EUIPO – Claro (clarinet)**(Sprawa T-129/16)**

(2016/C 175/34)

*Język skargi: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Claranet Europe Ltd (Saint Helier, Jersey) (przedstawiciele: G. Crown i D. Farnsworth, solicitors)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Claro SA (São Paulo, Brazylia)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający:* Strona skarżąca*Przedmiotowy sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy w kolorze czerwonym „claranet” – zgłoszenie nr 11 265 113*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 stycznia 2016 r. w sprawie R 803/2015-4**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO (oraz ewentualnie interwenienta) kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2016 r. – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence/EBC**(Sprawa T-133/16)**

(2016/C 175/35)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence (Aix-en-Provence, Francja) (przedstawiciel: H. Savoie, adwokat)*Strona pozwana:* Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego wydanej w dniu 29 stycznia 2016 r. (ECB/SSM/2016 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/98) na podstawie art. 4 ust. 1 pkt e) rozporządzenia UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego oraz art. L. 511-13, L. 511-52, L. 511-58, L. 612-23-1 i R. 612-29-3 francuskiego kodeksu walutowego i finansowego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy bezprawności zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim narusza ona przepisy art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (zwaną dalej „dyrektywą CRD IV”) oraz art. L. 511-13 francuskiego kodeksu walutowego i finansowego (zwanego dalej „KWF”).
2. Zarzut drugi dotyczy bezprawności zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim narusza ona przepisy art. L. 511-52 KWF.
3. Zarzut trzeci dotyczy bezprawności zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim EBC naruszył art. 511-13 KWF oraz art. 13 i 88 dyrektywy CRD IV.
4. Zarzut czwarty, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy również bezprawności zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim EBC naruszył art. L. 511-58 KWF.

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2016 r. – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées/EBC

(Sprawa T-134/16)

(2016/C 175/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées (Albi, Francja) (przedstawiciel: H. Savoie, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego wydanej w dniu 29 stycznia 2016 r. (ECB/SSM/2016 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/98) na podstawie art. 4 ust. 1 pkt e) rozporządzenia UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego oraz art. L. 511-13, L. 511-52, L. 511-58, L. 612-23-1 i R. 612-29-3 francuskiego kodeksu walutowego i finansowego.